

[Helga Soltau]

At bryde Danmarks Radios monopol er retsforbundet også interesseret i. Det er noget meget afgørende i dag. Her kommer fremskridtspartiet ind med et forslag om Danmarks Frie Radio. Fremskridtspartiets grundidé er, at Danmarks Frie Radio skal administreres af dansk presse med dens langvarige tradition for nyheds- og kulturformidling uden statsindblanding og politikerpåvirkning. Med hensyn til statsindblanding og politikerpåvirkning er vi meget enige.

Retsforbundet fremkom sidste år, i november 1977, med et lovforslag om gennem en ændring af radioloven at ændre styringen af Danmarks Radio. Vi ønskede det partipolitiske radiatoråd ændret til at være et direkte forbrugerstyret radiatoråd. Hvad kan være mere naturligt, end at de, der bruger institutionen, de, der betaler den, også er med til at beslutte i dette radiatoråd, hvordan vores radiospredning skulle være? Vi ønsker direkte valg til dette radiatoråd og til de regionale radioprogramråd til erstatning af de nuværende ansvars- og loyalitetsforhold med hensyn til styrelsen i Danmarks Radio. Dermed vil man sikre alsidigheden, som man også er inde på i fremskridtspartiets forslag. Det må understreges, at klageinstanser og radionævn må styrkes og være uafhængige af de politiske partier.

Radiatorådsmedlemmernes loyalitet må så stærkt som muligt være rettet imod vælgerne, dvs. lyttere og seere, som jeg tidligere har nævnt, og ikke imod folketingsgruppen eller som i fremskridtspartiets forslag imod en bestemt gruppe, nemlig dagblade, distriktsblade og lokalblade. Mange af dem er mere eller mindre afhængige af politiske tilhørsforhold, og det kunne også tangere en form for ensidighed i en ny radiolov.

Derfor går vi imod forslaget og henviser til retsforbundets tidligere forslag, som vi håber vi kan fremsætte her i tinget igen.

Waldorff (VS):

Jeg er sikker på, at jeg har forslagsstillerne med mig, når jeg vælger at diskutere den ideologi, den samfundsopfattelse og den kulturopfattelse, som kommer til udtryk i forslagene. Det er jo kulturkamp, det drejer sig om fra fremskridtspartiets side med disse forslag. Det er kampen mod statsmonopolet, mod den påståede kvalitetsforringelse og opini-

onsforvridning, som det hedder i fremskridtsprog. Jeg håber, at formanden vil se med velvilje på, at jeg kommer med nogle lidt mere generelle betragtninger, selv om de ind imellem måske bliver lidt vidtløftige.

Fremskridtsideologien fremgår jo allerede af overskrifterne på forslagene. Om det er bevidst eller ej, kan man så sætte sig hen og spekulere over. Hvis det var sådan, at det var hr. Glistrup, der havde fremsat forslagene, ville det selvfølgelig være bevidst. Hr. Glistrup har et meget bevidst forhold til sproget, når han vil fremme »Danmarks frie skaberkraft, arbejdsglæde og livslykke« ved at piske papirnussere og børnehavepædagoger ud af statsinstitutionerne, hvor de sidder og udsuger arbejdsomme aktieselskabsskabere og drypper deres socialistiske gift i befolkningens øren via deres meningsmonopol i radio og TV! Men når det drejer sig om resten af fremskridtsgruppen, er man mindre sikker på, hvor bevidst det hele er.

Jeg vil gerne tage udgangspunkt i Politiken for søndag den 3. december 1978. Ifølge Politiken består gruppen dels af – og dér citerer jeg hr. 4. suppleant Knud Lind – »hjerntomme bodyguards, hvis hoveder ikke engang kan frembringe et ekko«, dels af – og her citerer jeg hr. Voigt og hr. Dohrmann – »socialistiske kødhoveder, som er hentet lige ind fra gaden«. Altså alt i alt ikke den mest lovende forsamling, kan man nok sige. Selv nok så meget hår på brystet, som hr. Voigt efterlyser, vil næppe erstatte lidt hjernevirksomhed, specielt ikke, hvis hårmåtterne er udlånte teaterrekvisitter.

Men til forslagene og i første omgang altså overskrifterne. »Oprettelse af Danmarks Frie Radio«, hedder det ene. Om det er bevidst eller ej, skal jeg ikke kunne sige, men det lyder temmelig meget som en direkte overførsel af navnet på den halvfascistiske CIA-styrede Radio Free Europe, som hældte antikommunistisk propaganda ud over Europa under den kolde krig. Jeg kan ikke anse det for en tilfældighed, når man kigger på indholdet i fremskridtspartiets forslag.

Det andet forslag om frihed i æteren såvel som for Thor, eller hvad det nu hedder, viser endnu en flig af fremskridtspartiets frihedsopfattelse, den frihedsopfattelse, som viser sig i kulturpolitiske spørgsmål at være i fuld overensstemmelse med fremskridtspartiets politisk-økonomiske frihedsopfattelse; det er